

Sygn. akt XIII U 1140/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Anna Przesmycka</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Elżbieta Witkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy W. S.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o rozliczeniu rocznym i miesięcznym policyjnej renty inwalidzkiej

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

z dnia 27 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż łączna kwota przychodu osiągniętego za 2015 rok przez W. S. wyniosła (...) zł i nie przekroczyła kwoty granicznej przychodu ustalonej dla tego roku i w związku z tym stwierdza po rozliczeniu renty inwalidzkiej za 2015 rok, że W. S. nie pobrał nienależnie świadczenia.

Sygn. akt XIII U 1140/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 grudnia 2016 roku nr ewid. (...) Zakład Emerytalno – Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na podstawie:

- art. 41 i 41 b w związku z art. 32 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r. poz. 708)
- art. 49 i art. 50 w/w ustawy i art. 139 – 143 oraz art. 144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.)
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 sierpnia 2004 r.

w sprawie rozliczenia rocznego i miesięcznego wypłaconych kwot emerytur lub rent inwalidzkich oraz sposobu ich zmniejszania (Dz.U. Nr 180, poz. 1866 z późn. zm.), dokonał rozliczenia rocznego i miesięcznego policyjnej renty inwalidzkiej i zobowiązał W. S. do zwrotu kwoty 4.214,89 złotych (słownie: cztery tysiące dwieście czternaście złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) z tytułu pobrania policyjnej renty inwalidzkiej w roku 2015 w wyższej wysokości niż należna.

Zakład emerytalno – rentowy dokonał rozliczenia rocznego i miesięcznego na podstawie następujących dokumentów:

- Zaświadczenia z dnia 24.11.2016 r. o przychodzie za rok 2015 osiągniętym przez W. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony od 02.04.2013 r. do 31.08.2015 r. w Przedsiębiorstwie Handlowym (...) R. S.,

- Zaświadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w D. z dnia 26.10.2016 r. w którym informuje, że W. S. został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) D. w okresie od 01.01.1999 r. do 10.08.2011 r.

- Zaświadczenia z Urzędu Skarbowego w D. z dnia 18.11.2016 r. o wysokości osiągniętego przez W. S. dochodu wykazanego w zeznaniu podatkowym za 2015 rok z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej oraz ze stosunku pracy,

- Oświadczenia do dokonywania rozliczenia rocznego w wysokości wypłaconego świadczenia w związku z osiągnięciem dodatkowego przychodu złożone przez W. S.

z 23.11.2016 r.

Organ rentowy wskazał, że łączna kwota przychodu osiągniętego w 2015 roku przez W. S. wyniosła (...) zł i przekroczyła niższą kwotę graniczną przychodu stosowaną przy zawieszaniu lub zmniejszaniu emerytur i rent ustaloną dla roku 2015, tj. 32.911,10. Kwota przekroczenia niższej kwoty granicznej wyniosła 8.732,94. Kwota zmniejszenia renty inwalidzkiej nie może być wyższa od kwoty 4.214,89 zł, tj. od łącznej kwoty maksymalnego zmniejszenia z uwzględnieniem jej ograniczenia do 25 % świadczenia w poszczególnych miesiącach rozliczanego roku. W ocenie zakładu emerytalno – rentowego przychód osiągnięty przez W. S. w 2015 roku uzasadnia zmniejszenie renty inwalidzkiej o kwotę 4.214,89 zł. Suma pobranej renty inwalidzkiej w 2015 roku przed dokonaniem zmniejszeń, potrąceń i egzekucji wyniosła 16.859,67 zł. Kwota należnego świadczenia obliczona przy zastosowaniu zmniejszenia kwoty renty inwalidzkiej

we wskazanym wyżej sposób wynosi 12.644,78 zł. Wobec powyższego kwota świadczenia należnego jest mniejsza od kwoty świadczenia wypłaconego. Wartość nienależnie pobranego świadczenia przez W. S. świadczenia wynosi 4.214,89 zł.

W dniu 5 maja 2017 roku do Sądu Okręgowego w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, wpłynęło odwołanie W. S. od decyzji z dnia

27 grudnia 2016 roku nr ewid. (...) o rozliczeniu rocznym i miesięcznym policyjnej renty inwalidzkiej wydanej przez Zakład Emerytalno – Rentowy, na mocy której zobowiązano odwołującego do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w wysokości 4.214,89 zł. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji błędne ustalenie przychodu za rok 2015 polegające na uwzględnieniu przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołujący się wskazał, że w dniu 11 sierpnia 2011 roku została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku przedsiębiorstwa „(...)”. Upadły przekazał cały majątek w zarząd syndykowi i od tego dnia nie prowadzi działalności gospodarczej. Postępowanie upadłościowe toczy się pod sygnaturą akt V GUp 3/13. Odwołujący ponadto wskazał, że otrzymywana policyjna renta inwalidzka jest pomniejszana od momentu ogłoszenia upadłości przez syndyka na poczet zobowiązań przedsiębiorstwa, które znajduje się w upadłości. (odwołanie k.2-5)

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od odwołującego się na rzecz pozwanego organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ wskazał, że w 2015 roku odwołujący się prowadził

działalność gospodarczą oraz świadczył pracę na podstawie umowy o pracę. Z wymienionych źródeł uzyskał przychód w łącznej wysokości (...) zł. Na zarzut odwołującego dotyczący błędnego ustalenia wysokości przychodu osiągniętego w 2015 roku, organ stwierdził, że wysokość przychodu ustalona została w oparciu o informację Naczelnika Urzędu Skarbowego w D. z dnia 18 listopada 2016 r. oraz oświadczenie odwołującego się z 23 listopada 2016 r. (odpowiedź na odwołanie k. 7-10)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się W. S. ur. (...), na mocy decyzji Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w C. Nr (...) z dnia 16 stycznia 1985 roku ustalono prawo do policyjnej renty inwalidzkiej (k. 20 a.r.)

W. S. od 25 listopada 1990 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, której przedmiotem była sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych pod nazwą „(...)”. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu, V Wydział Gospodarczy sygn. akt V GU 11/11 z dnia 11 sierpnia 2011 roku została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku. (wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 4-5 a.s)

Zaświadczeniem z dnia 27 stycznia 2017 roku Syndyk C. C. potwierdził, że Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu, V Wydział Gospodarczy, sygn. akt. VGU 11/11 z dnia 11 sierpnia 2011 r została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku. Upadły przekazał cały swój majątek w zarząd syndykowi i od tego dnia nie prowadzi działalności gospodarczej i został również wyrejestrowany z ubezpieczeń społecznych. (zaświadczenie z dnia 27 stycznia 2017 r., k. 3 a.s.)

Pismem z dnia 4 lipca 2017 roku Syndyk C. C. poinformował, że 16 czerwca 2017 roku został złożony ostateczny plan podziału dla wierzycieli kat. III. Po jego zatwierdzeniu zostanie złożony wniosek o zakończenie postępowania upadłościowego. Jednocześnie wskazał, że upadły W. S., z dniem ogłoszenia upadłości tj. 11 sierpnia 2011 roku zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej i tym samym od tego dnia nie uzyskuje dochodu z jej prowadzenia. Wszelkie wpływy z majątku upadłego zasilały masę upadłości, zarządzaną przez syndyka, a przeznaczoną głównie na zaspokojenie wierzycieli upadłego i pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. (pismo syndyka z dnia 04 lipca 2017 r. , k. 25 a..s.)

Pismem z dnia 04 sierpnia 2017 roku Syndyk C. C. wskazał, że od dnia 11 sierpnia 2011 roku, tj. od dnia ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku, upadły W. S. nie uzyskuje dochodów z działalności gospodarczej. Ponadto wskazał, że wszelkie środki pozyskane w toku postępowania upadłościowego, w tym z dzierżawy i sprzedaży majątku, zarządzane są przez syndyka i przeznaczone na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego oraz zaspokojenie wierzycieli upadłego. (pismo syndyka z dnia 04 sierpnia 2017 r. , k. 34 a..s.)

Z deklaracji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2015 wynika, że W. S. osiągnął przychód w wysokości (...) zł. (k. 43 a.s.)

Naczelnik Urzędu Skarbowego w D. w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017 roku potwierdził, że W. S. złożył zeznanie podatkowe za rok 2015, w którym wykazane zostały przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...) zł. Jednocześnie Naczelnik Urzędu Skarbowego wskazał, że zeznanie zostało podpisane przez syndyka masy upadłościowej przedsiębiorstwa „(...) w upadłości likwidacyjnej”, NIP (...), REGON: (...), C. C.. (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w D. z dnia 22 sierpnia 2017 r. , k. 47 a..s.)

W. S. nie wykonywał jakichkolwiek czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą od czasu ogłoszenia upadłości likwidacyjnej. Odwołujący się od momentu ogłoszenia upadłości, tj. od dnia 11 sierpnia 2011 r. nie prowadził i nie prowadzi pozarolniczej działalności gospodarczej ponieważ i nie uzyskuje z tej działalności żadnych przychodów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy oraz aktach organu rentowego, a także na podstawie zeznań odwołującego się W. S.. Sąd

przesłuchał ubezpieczonego na okoliczność prowadzenia działalności gospodarczej i uzyskiwania dochodu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w spornym okresie. Zeznania odwołującego korespondowały z resztą materiału dowodowego zebranego w aktach niniejszej sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego zeznania ubezpieczonego ze względu na ich spójność ze sobą oraz resztą materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie budzą wątpliwości, w związku z czym zasługują na to, aby uczynić je podstawą ustaleń faktycznych.

W ocenie Sądu treść dokumentów nie budzi wątpliwości, nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron, zaś zeznania odwołującego są szczere, spontaniczne, logiczne i konsekwentne, wzajemnie się potwierdzają oraz korelują z materiałem zgromadzonym w sprawie. Zeznania te nie zostały w żadnym zakresie zakwestionowane przez pozwanego organ emerytalno-rentowy. Wobec powyższego Sąd uznał wynikające z nich opisane wyżej fakty za część stanu faktycznego niniejszej sprawy. Według Sądu ten materiał dowodowy jest przekonujący oraz rzetelny i dlatego został uznany za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r. poz. 708) funkcjonariuszom zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin - w razie śmierci żywiciela.

W ramach zaopatrzenia emerytalnego przysługują na zasadach określonych w ustawie

świadczenia pieniężne: emerytura policyjna, policyjna renta inwalidzka, policyjna renta rodzinna, dodatki do emerytury lub renty, zasiłek pogrzebowy oraz inne świadczenia

i uprawnienia: świadczenia lecznicze, świadczenia socjalne, prawo do lokalu mieszkalnego albo do pomocy w budownictwie mieszkaniowym. Prawo do świadczeń należnych funkcjonariuszom na podstawie wskazanej ustawy, w określonych okolicznościach może ustać, ulec zawieszeniu lub zmniejszeniu wysokości należnego świadczenia.

W. S. przysługuje prawo do policyjnej renty inwalidzkiej. Organ rentowy w oparciu o regulacje zawarte w przytoczonej ustawie dokonał rozliczenia rocznego i miesięcznego policyjnej renty inwalidzkiej pobranej przez W. S. w roku 2015. W decyzji z dnia 27 grudnia 2016 r. nr ewid. (...) wskazano, że wysokość pobranej renty inwalidzkiej za rok 2015 jest wyższa niż należna.

Organ rentowy wydając decyzję w sprawie rozliczenia renty inwalidzkiej W. S. błędnie ustalił stan faktyczny i w sposób nieuzasadniony dokonał obniżenia wartości należnego świadczenia z tytułu renty inwalidzkiej za rok 2015 uznając, że ubezpieczony spełnił przesłanki do zastosowania art. 41 ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r. poz. 708). Zgodnie z powołanym przepisem w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, emerytura lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust. 1a-6, ust. 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie więcej jednak niż o 25% wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu V Wydział Gospodarczy z dnia 11 sierpnia 2011 r., sygn. akt V GU 11/11 ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku przedsiębiorstwa „(...)”. Majątek i całość spraw przedsiębiorstwa została przekazana syndykowi. W konsekwencji faktycznego zaprzestania wykonywania

działalności gospodarczej przez W. S., utracił on tytuł do ubezpieczenia społecznego i z dniem 10 sierpnia 2011 roku został wyrejestrowany z ubezpieczenia społecznego. W związku z toczącym się postępowaniem upadłościowym, W. S. nie osiąga przychodów z działalności gospodarczej. Wszelkie pozyskiwane środki zarządzane są przez syndyka i przeznaczone na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego oraz zaspokojenie wierzycieli upadłego. Przychodów z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wykazanych w zeznaniu rocznym za rok 2015 rok, podpisanym przez syndyka przychodów przedsiębiorstwa „(...)” nie można przypisać jako należnych W. S.. W związku z powyższym organ rentowy w sposób niewłaściwy dokonał obniżenia wartości należnego świadczenia z tytułu renty inwalidzkiej za rok 2015 poprzez zsumowanie przychodów W. S. ze stosunku pracy oraz prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze w przypadku ogłoszenia upadłości ustanawia się syndyka. Natomiast upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości (art. 75 ust. 1) - to jest majątkiem należącym do niego w dniu ogłoszenia upadłości oraz nabytym w toku postępowania upadłościowego (art. 62). Jak wskazał odwołujący od momentu ogłoszenia upadłości, od dnia 11 sierpnia 2011 r. nie prowadził działalności gospodarczej ponieważ ta działalność jest cały czas w upadłości likwidacyjnej i nie uzyskuje z tej działalności dochodu od momentu ogłoszenia upadłości.

Zgodnie z art. 61 cytowanej ustawy datę powstania masy upadłości określa dzień ogłoszenia upadłości. Zatem masa upadłości powstaje od początku dnia, w którym ogłoszono upadłość, tj. od godz. 00. Od tej godziny bowiem rozpoczyna się dzień, w którym upadłość ogłoszono (por. wyr. SN z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 364/03, Mon.Praw. 2004, nr 14, s. 631). Z kolei ta okoliczność przesądza o tym, że mienie przedsiębiorcy służące do tej chwili do realizacji celów prowadzonej działalności gospodarczej przekształca się w masę upadłości, która służy syndykowi do zaspokojenia podstawowego celu upadłości likwidacyjnej tj. zaspokojenia wierzycieli. Powyższy cel sprzeczny jest z definicją działalności gospodarczej określonej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, dla której celem jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Podkreślenia także wymaga, że w całym okresie postępowania upadłościowego, od ogłoszenia upadłości, cel upadłości pozostaje w sprzeczności z definicją działalności gospodarczej,

Ponadto z treści przepisu art. 173 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, syndyk niezwłocznie obejmuje majątek upadłego, zarządza nim, zabezpiecza go przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabraniem go przez osoby postronne oraz przystępuje do jego likwidacji. Czynności tych dokonuje w miejsce dotychczasowego właściciela. Upadły jest obowiązany wskazać i wydać syndykowi cały swój majątek, a także wydać wszystkie dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję (art. 57 ust. 2). Na syndyku ciąży obowiązek złożenia deklaracji PIT do Urzędu Skarbowego, o czym poinformował Naczelnika Urzędu Skarbowego w D. wskazując, że zeznanie podatkowe o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2015 (druk PIT- 36 L), w którym wykazał przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...) zł. złożył syndyk i zostało podpisane przez C. C. syndyka masy upadłościowej przedsiębiorstwa „(...) w upadłości likwidacyjnej”. Przychody - powstałe w toku likwidacji masy upadłości wynikają z działań Syndyka. Tylko Syndyk dysponuje informacją o ich wysokości oraz kosztach ich uzyskania. Do "rąk" syndyka wpływają uzyskane z likwidacji majątku środki (art. 311 i n.) i tylko on może wypełnić obowiązek zapłaty zaliczek miesięcznych (art. 44 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych) jeżeli likwidacja przyniesie dochód.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołujący W. S. nie wykonywał jakichkolwiek czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą od czasu ogłoszenia upadłości likwidacyjnej, gdyż stosownie do przepisów art. 75 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze upadły od tego momentu traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., II UK 159/11, LEX nr 1170998/).

Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości. Zatem jedynym podmiotem, który może złożyć deklarację podatkową jest syndyk. Reasumując, utrata prawa zarządu uniemożliwia upadłemu prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej.

Jedynymi przychodami, które faktycznie osiągnął W. S. w 2015 roku były przychody ze stosunku pracy. Zgodnie z zeznaniem podatkowym, wysokość przychodu z tego tytułu wyniosła (...) zł. Kwota graniczna przychodu stosowana przy zawieszaniu lub zmniejszaniu emerytur i rent ustaloną dla roku 2015 wynosi 32.911,10 zł. Nie budzi wątpliwości, że W. S. kwoty tej nie przekroczył.

Mając powyższe rozważania na względzie Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i administracji w W. z dnia 27 grudnia 2016 roku nr (...) w ten sposób, że stwierdził, iż łączna kwota przychodu osiągniętego za rok 2015 przez W. S. wyniosła (...) zł i nie przekroczyła kwoty granicznej przychodu ustalonej dla tego roku i w związku z tym stwierdza po rozliczeniu renty inwalidzkiej za 2015 rok, że W. S. nie pobrał nienależnie świadczenia.

SSR (del.) Anna Przesmycka